

powiedział pan, nawiązując do owego przyjścia w majestacie: „Wtedy sprawiedliwi - mówią - będą świecić jak słońce w królestwie Ojca swego” (Mt 13,43).

³⁰ **A oto dwóch mężów rozmawiało z Nim. Byli to Mojżesz i Eliasz.**

W poranek wielkanocny dwaj aniołowie ukażą się kobietom (24,4). Dwaj świadkowie gwarantują prawdziwość faktu (Pwt 19,15). Ci dwaj mężowie reprezentują Prawo i Proroków (24,27.44). Tak Mojżesz jak i Eliasz wchodzili na górę by się modlić i szukać Boga. Obaj też byli prorokami, których naród nie chciał słuchać.

³¹ **Ukazali się oni w chwale i mówili o Jego odejściu, którego miał dokonać w Jerozolimie.**

(Gr. eksodos) Mojżesz i Eliasz reprezentują ST i są przy Jezusie jako świadkowie, którzy pomagają mu zrozumieć sens jego przyszłej Męki. Dopełni się dzieło Wyjścia: wyzwolenie z każdej niewoli i wejście do chwały Bożej.

³² **Tymczasem Piotr i towarzysze snem byli zmorzeni. Gdy się ocknęli, ujrzeli Jego chwałę i obydwoch mężów, stojących przy Nim.**

Podobnie jak w na Górze Oliwnej, podczas agonii (22,45), Łukasz próbuje usprawiedliwić uczniów. Sen uczniów kontrastuje jednak bardzo z Jezusowym stanem aktywnego czuwania na modlitwie.

³³ **Gdy oni odchodzili od Niego, Piotr rzekł do Jezusa: «Mistrzu, dobrze, że tu jesteśmy. Postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza». Nie wiedział bowiem, co mówi.**

Po wizji na Górze Synaj, Mojżesz postawił Namiot Spotkania. A ktokolwiek chciał się zwrócić do Pana, szedł do Namiotu Spotkania, który był poza obozem. (Wj 33,7)

³⁴ **Gdy jeszcze to mówił, zjawił się obłok i osłonił ich; zlékli się, gdy weszli w obłok.**

Tylko Łukasz podaje, iż uczniowie weszli w obłok. Jezus najpierw był w chwale razem z Mojżeszem i Eliaszem, teraz jest w obłoku z Piotrem, Jakubem i Janem. Przebywanie uczniów w obłoku pokazuje, iż tworzą oni z Jezusem chwalebny jedną wspólnotę życia i przeznaczenia: jeśli słuchali gdy mówił im o krzyżu to będą też współuczestniczyć pewnego dnia w jego chwale (J 17,10; 2Kor 3,18). Ogarnia ich lęk jak wszystkich, którzy stykają się z Boskością (Iz 6,1-5)

³⁵ **A z obłoku odezwał się głos: «To jest Syn mój, Wybrany, Jego słuchajcie!»**

Wszystko sprowadza się do tego polecenia. Jezus dał takie warunki naśladowania Go (9,23-26), zwłaszcza w perspektywie Męki (9,22), że trzej uczniowie mogliby przestać Go słuchać. Dlatego Bóg wspiera swoim świadectwem tych, którzy są pierwszymi z Dwunastu, by wierzyli słowu Jezusa.

³⁶ **W chwili, gdy odezwał się ten głos, Jezus znalazł się sam. A oni zachowali milczenie i w owym czasie nikomu nic nie oznajmiali o tym, co widzieli.**

Mojżesz i Eliasz zniknęli. Zaświadczyli o Jezusie. ST wypełnił swoją misję przygotowując i zapowiadając Mesjasza. Teraz Jezus jest tutaj, uczniowie nie powinni szukać innych nauczycieli ani pozostawać wpatrzni w przeszłość. Mają naśladować Jezusa aż do końca.

Nerses Sznorhali (†1173): Ty, który swoim uczniom na Górze objawiłeś swe Bóstwo i który im pokazałeś niewysłowioną chwałę Ojca, pełnią blasku przed ich oczyma, oczyść także mój ciemny umysł i me zmysły pełne mroku, abym gdy w końcu nadejdzie paruzja, mógł nacieszyć się Twą Boską chwałą.

2 NIEDZIELA WP (C) ŁK 9,28b-36

I: Rdz 15,5-12.17-18; II: Flp 3,17-4,1

²⁸ **W jakieś osiem dni po tych mowach wziął z sobą Piotra, Jana i Jakuba i wyszedł na górę, aby się modlić.**

²⁹ **Gdy się modlił, wygląd Jego twarzy się odmienił, a Jego odzienie stało się lśniaco białe.**

³⁰ **A oto dwóch mężów rozmawiało z Nim. Byli to Mojżesz i Eliasz.**

³¹ **Ukazali się oni w chwale i mówili o Jego odejściu, którego miał dokonać w Jerozolimie.**

³² **Tymczasem Piotr i towarzysze snem byli zmorzeni. Gdy się ocknęli, ujrzeli Jego chwałę i obydwoch mężów, stojących przy Nim.**

³³ **Gdy oni odchodzili od Niego, Piotr rzekł do Jezusa: «Mistrzu, dobrze, że tu jesteśmy. Postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza». Nie wiedział bowiem, co mówi.**

³⁴ **Gdy jeszcze to mówił, zjawił się obłok i osłonił ich; zlékli się, gdy tamci weszli w obłok.**

³⁵ **A z obłoku odezwał się głos: «To jest Syn mój, Wybrany, Jego słuchajcie!»**

³⁶ **W chwili, gdy odezwał się ten głos, Jezus znalazł się sam. A oni zachowali milczenie i w owym czasie nikomu nic nie oznajmiali o tym, co widzieli.**

SAMUEL DORASTAŁ, A PAN BYŁ Z NIM. NIE POZWOLIŁ UPAŚĆ ŻADNEMU JEGO SŁOWU NA ZIEMIĘ (1Sm 3:19)

²⁸ **W jakieś osiem dni po tych mowach wziął z sobą Piotra, Jana i Jakuba i wyszedł na górę, aby się modlić.**

Łk 6:12 W tym czasie [przed wyborem Dwunastu] Jezus wyszedł na górę, aby się modlić, i całą noc spędził na modlitwie do Boga.

Mt 14:23 Gdy to uczynił [odprawił tłumy po rozmnożeniu chleba], wyszedł sam jeden na górę, aby się modlić. Wieczór zapadł, a On sam tam przebywał.

²⁹ **Gdy się modlił, wygląd Jego twarzy się odmienił, a Jego odzienie stało się lśniaco białe.**

Wj 34:29 Gdy Mojżesz zstępował z góry Synaj z dwiema tablicami Świadcstwa w rękę, nie wiedział, że skóra na jego twarzy promieniowała na skutek rozmowy z Panem. 30 Gdy Aaron i Izraelici zobaczyli Mojżesza z dala i ujrzeli, że skóra na jego twarzy promienieje, bali się zbliżyć do niego.

Hbr 1:3 Ten Syn, który jest odbłaskiem Jego chwały i odbiciem Jego istoty, podtrzymuje wszystko słowem swej potęgi, a dokonawszy oczyszczenia z grzechów, zasiadł po prawicy Majestatu na wysokościach.

³⁰ **A oto dwóch mężów rozmawiało z Nim. Byli to Mojżesz i Eliasz.**

Łk 24:4 Gdy wobec tego były bezradne, nagle stanęło przed nimi dwóch mężczyzn w lśniących szatach.

Dz 1:10 Kiedy uporczywie wpatrywali się w Niego, jak wstępował do nieba, przystąpili do nich dwaj mężowie w białych szatach.

³¹ Ukazali się oni w chwale i mówili o Jego odejściu, którego miał dokonać w Jerozolimie.

BTP 1 Peter 1:10 Nad tym zbawieniem wszczęli poszukiwania i badania prorocy - ci, którzy przepowiadali przeznaczoną dla was łaskę. 11 Badali oni, kiedy i na jaką chwilę wskazywał Duch Chrystusa, który w nich był i przepowiadał cierpienia *przeznaczone* dla Chrystusa i mające potem nastąpić uwielbienia. 12 Im też zostało objawione, że nie im samym, ale raczej wam miały służyć sprawy obwieszczane wam przez tych, którzy wam głosili Ewangelię mocą zesłanego z nieba Ducha Świętego. Wejrzyć w te sprawy pragną aniołowie.

³² Tymczasem Piotr i towarzysze snem byli zmorzeni. Gdy się ocknęli, ujrzeli Jego chwałę i obydwóch mężów, stojących przy Nim.

Ap 1:12 I obróciłem się, by widzieć, co za głos do mnie mówił; a obróciwszy się, ujrzałem siedem złotych świeczników, 13 i pośród świeczników kogoś podobnego do Syna Człowieczego, obleczonego w szatę do stóp i przepasanego na piersiach złotym pasem. 14 Głowa Jego i włosy - białe jak biała wełna, jak śnieg, a oczy Jego jak płomień ognia. 15 Stopy Jego podobne do drogocennego metalu, jak gdyby w piecu rozżarzonego, a głos Jego jak głos wielu wód. 16 W prawej swej ręce miał siedem gwiazd i z Jego ust wychodził miecz obosieczny, ostry. A Jego wygląd - jak słońce, kiedy jaśnieje w swej mocy. 17 Kiedym Go ujrział, do stóp Jego upadłem jak martwy, a On położył na mnie prawą rękę, mówiąc: «Przestań się lękać! Jam jest Pierwszy i Ostatni 18 i żyjący. Byłem umarły, a oto jestem żyjący na wieki wieków i mam klucze śmierci i Otchłani.

2Kor 3:18 My wszyscy z odstoniętą twarzą wpatrujemy się w jasność Pańską jakby w zwierciadło; za sprawą Ducha Pańskiego, coraz bardziej jaśniejąc, upodabniamy się do Jego obrazu.

³³ Gdy oni odchodzili od Niego, Piotr rzekł do Jezusa: «Mistrzu, dobrze, że tu jesteście. Postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza». Nie wiedział bowiem, co mówi.

2Kor 4:6 Albowiem Bóg, Ten, który rozkazał ciemnościom, by zajaśniały światłem, zabłysnął w naszych sercach, by oślnić nas jasnością poznania chwały Bożej na obliczu Chrystusa.

Ps 63:2 Boże, Ty Boże mój, Ciebie szukam; Ciebie pragnie moja dusza, za Tobą tęskni moje ciało, jak ziemia zeschła, spragniona, bez wody. 3 W świątyni tak się wpatruję w Ciebie, bym ujrział Twoją potęgę i chwałę.

³⁴ Gdy jeszcze to mówił, zjawił się obłok i osłonił ich; zlékli się, gdy weszli w obłok.

Wj 40:34 Wtedy to obłok okrył Namiot Spotkania, a chwała Pana napętniła przybytek. 35 I nie mógł Mojżesz wejść do Namiotu Spotkania, bo spoczywał na nim obłok i chwała Pana wypełniła przybytek.

Iz 6:5 I powiedziałem: «Biada mi! Jestem zgubiony! Wszak jestem mężem o nieczystych wargach i mieszkam pośród ludu o nieczystych wargach, a oczy moje oglądały Króla, Pana Zastępów!»

³⁵ A z obłoku odezwał się głos: «To jest Syn mój, Wybrany, Jego słuchajcie!»

2P 1:16 Nie za wymyślonymi bowiem mitami postępowaaliśmy wtedy, gdy daliśmy wam poznać moc i przyjdzie Pana naszego Jezusa Chrystusa, ale *nauczaliśmy* jako naoczni

świadkowie Jego wielkości. 17 Otrzymał bowiem od Boga Ojca cześć i chwałę, gdy taki oto głos Go doszedł od wspaniałego Majestatu: To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie. 18 I słyszeliśmy, jak ten głos doszedł z nieba, kiedy z Nim razem byliśmy na górze świętej.

Hbr 3:7 Dlatego *postępujcie*, jak mówi Duch Święty: Dziś, jeśli głos Jego usłyszycie, 8 nie zatwardzajcie serc waszych jak w buncie, jak w dzień kuszenia na pustyni, 9 gdzie kusili Mię ojcowie wasi przez wystawianie na próbę, chociaż widzieli dzieła moje przez czterdzieści lat.

³⁶ W chwili, gdy odezwał się ten głos, Jezus znalazł się sam. A oni zachowali milczenie i w owym czasie nikomu nic nie oznajmiali o tym, co widzieli.

SAMUEL DORASTAŁ, A PAN BYŁ Z NIM. NIE POZWOLIŁ UPAŚĆ ŻADNEMU JEHO SŁOWU NA ZIEMIĘ (1Sm 3:19)

²⁸ W jakiejś osiem dni po tych mowach wziął z sobą Piotra, Jana i Jakuba i wyszedł na górę, aby się modlić.

Bóg objawił swoją chwałę Mojżeszowi na Górze Synaj. Gdy Mojżesz zszedł z góry jego twarz jaśniał odbiciem Bożej chwały (Wj 32-34).

Św. Anastazy Synaita (VII w.): Dziś natura człowieka, niegdyś stworzona na podobieństwo Boga, ale zaciemniona przez bezkształtne posągi bałwanów, została przemieniona w dawną piękność człowieka stworzoną na obraz i podobieństwo Boga (Rdz 1,21n). Dziś na górze, natura, zabląkana na górach przez bałwochwalstwo, została przemieniona, pozostaje jednak samą sobą i zajaśniała w jasności i blasku Bóstwa. Dziś na górze ten, co został niegdyś odziany w ponure i smutne szaty ze skóry, o których mówi Księga Rodzaju (3,21), przywdział Boską szatę ubierając się w światło jak w płaszcz. Dziś na górze Tabor, w sposób pełen tajemnicy, okazało się, jakie będzie życie przyszłe w królestwie radości.

²⁹ Gdy się modlił, wygląd Jego twarzy się odmienił, a Jego odzienie stało się lśniące białe.

Podobnie jak w 9,18 Łukasz jest jedynym ewangelistą, który w tym miejscu mówi o modlitwie Jezusa. To co się dokona na górze jest odpowiedzią Boga na modlitwę Jezusa.

Przemiana twarzy oraz odzienia Jezusa to antycypacja jego paschalnej chwały, która ukaże się w dniu zmartwychwstania.

Orygenes († 254): Ale On nie tylko przemienił się wobec tych uczniów i nie dodał jedynie tego do swego Przemienienia, że oblicze Jego zajaśniało jak słońce, ale także szaty Jego stały się jasne jak słońce wobec tych, których zaprowadził na górę. Szaty Jego to słowa i pisma Ewangelii, w które jest odziany. Sądzę także, że pisma, które wydali apostołowie o Jezusie, stanowią także szatę Jezusa, która stała się śnieżnobiała dla uczniów wstępujących z Jezusem... Jeśli więc widzisz kogoś nie tylko dokładnie wyjaśniającego prawdy o Jezusie, ale który dokładnie, słowo po słowie wyjaśnia Ewangelię, nie zawahaj się powiedzieć, że on właśnie widzi Jezusa białego jak śnieg.

Św. Leon Wielki († 460): W tym Przemienieniu chodziło głównie o to, żeby usunąć z serca uczniów zgorszenie krzyża, a także ujawnieniem majestatu i dostojenstwa zapobiec zachwianiu się ich w wierze, jakie mogłoby nastąpić na widok poniżającej, choć dobrowolnie podjętej męki. Nie mniej przeto troszczył się Pan jeszcze o to, aby całemu świętemu Kościołowi dać silną podstawę nadziei. Całe mianowicie Ciało Chrystusa miało się stąd dowiedzieć, jaka je oczekuje przemiana i w jakiej chwale mogą uczestniczyć Jego członki, skoro Jego głowa tak nią naprzód przyświeca. To samo zresztą zupełnie wyraźnie